

minister Jøhnke og Krigsminister Madsen. Denne bestemte Aftale gik ud paa, at efter, at vi havde bevilget den ekstraordinære Bevilling til Feltkanoner; Forhøjelse af Underofficerernes Lønning og Forsøgsforplejning; skulde der ikke ske nogen Forøgelse af vore Militærudgifter, saa længe Forsvarskommissionen sad, og inden vi fik en ny Ordning af Militærvæsenet. Det var en aldeles bestemt og forbindende Aftale. Det er en Aftale, som er bleven truffet med Mandat fra begge Sider, fra Venstrereformpartiets Medlemmer i Finansudvalget og fra Ministrene. Det er en Aftale, som gentagne Gange er bleven bekræftet og stadfæstet, og det er en Aftale, som jeg har haft Lejlighed til, som daværende Ordfører for Venstrereformpartiet, at føre frem her i Salen og slaa fast som en principiel Aftale, som var bleven truffet, og som gav sig Udslag i Ændringsforslag fra Ministerens Side til Finanslovforslaget her i Tinget. Det var ikke alene en Aftale, som blev truffen, men det var ogsaa en Aftale, som blev fastholdt. Endnu den 25. Januar 1904 skrev daværende Marineminister Jøhnke til Finansudvalget og bad om Tilladelse til, at han maatte faa Toldkrydser Nr. 7 — det var den Gang, Krydstoldvæsenet var blevet afskaffet — mod at et Flaaden tilhørende Fartøj, „Agnete“, blev realiseret til Fordel for Statskassen. Altsaa, Marineministeren vilde sælge et Fartøj, han havde, som hed „Agnete“, Pengene skulde gaa til Statskassen, og saa skulde Marinen til Gengæld have Toldkrydser Nr. 7. I den Anledning afgik der den 4. Februar 1904 fra Finansudvalget følgende Skrivelse til daværende Marineminister Jøhnke: „I Besvarelse af æret Skrivelse af 25. f. M. angaaende Overladelse af Toldkrydser Nr. 7 til Marineministeriet imod, at Fartøjet „Agnete“ realiseres til Fordel for Statskassen, har jeg“ — det er Finansudvalgets højtærede Formand — „herved den Ære at meddele, at Udvalget finder, at Sagen rettelig bør ordnes ved en Bevilling paa Finanslovforslaget, som er lig med Forskellen i Prisen ved Bortsalg af begge Fartøjer. Det tilføjes“ — nu kommer Humlen — „at for saa vidt den nævnte Forskel er ensbetydende med en forøget Udgift paa Marineministeriets Budget, er det en Forudsætning for Udvalgets Tilslutning til et saadant Ændringsforslag, at der kan foretages tilsvarende Nedsættelser paa § 23 I. eller § 26 VI.

Anders Nielsen.

Hans Ekscellence Marineministeren.“

Altsaa endnu den Gang fastholdt Venstrereformpartiet saa bestemt, at enhver Merudgift paa noget Punkt paa de militære Budgetter, sely en saa ubetydelig Ting som en Ombytning af et Flaaden tilhørende lille Skib, som ikke var meget værd, med en Toldkrydser, som Staten havde ledig, kun kunde ske, naar der der-ved ikke paa nogen Maade skete nogen Forøgelse af vore Militærudgifters samlede Beløb. Saadan stode vi lige til det sidste Ministerskifte; men det er jo denne Aftale, som den nuværende Forsvarsminister har løbet over Ende. Det er i Virkeligheden det, som er sket, at den Aftale, som var forbindende for Krigsminister Madsen og Marineminister Jøhnke, erklærer den nuværende Forsvarsminister for at være sig uvedkommende, og han tager intet Hensyn til den. Og nu føjer Reformpartiet ham i at give ham forøgede Militærudgifter, hvor han ønsker det uden at kræve tilsvarende Beparelser paa andre Punkter.

Hvad nu selve det foreliggende Forslag angaar, har jeg allerede fremhævet, at det ikke tilfredsstiller Reformpartiet. Hvis de kunde, som de helst vilde, stemte de skam alle sammen imod (Afbrydelse). Ja, det kan være, at det ærede Medlem for Gudme (Rosager) ikke gjorde det, men saa er han saamænd det eneste Medlem af Reformpartiet, som ikke i Realiteten er imod en Forhøjelse af Militærudgifterne. Jeg har ikke hos nogen anden mærket en saadan Sympati for tidligere Krigsminister Madsens Bestræbelser i denne Retning, saa at jeg kunde antage, at der kan være noget andet Medlem af Reformpartiet, som virkelig havde Lyst til at gaa med til et saadant Forslag. Jeg tvivler ogsaa meget om, at Forslaget, som det er, tilfredsstiller Officererne. Det er kommet mig for Øre i hvert Fald, at ikke en Gang Premierløjtnanterne ere fornøjede med det foreliggende Forslag; men derpaa kan der naturligvis rettes, for naar vi nu først have faaet Forslaget her i Tinget og til Behandling her i Rigsdagen, skal jo Højre tale et Ord med om dets nærmere Affattelse, først her i Tinget, og senere skal jo ogsaa Flertallet oppe i Landstinget sige sin Mening om nærværende Lovforslag. Og medens det jo nok kan være, at man fra Højres Side vil sige: Det er ikke værd at gøre nogen Forandring i det foreliggende Lovforslag, for saa kunde det jo være, at det strandede — den Betragtning vil man vel nok fra nogle Sider i Højre anstille — kan det ogsaa gerne være, at man paa